

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาใหญ่วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

เทิดทูนเสียงธรรมเพื่อประชาชน

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะจากเว็บไซต์ของหลวงตา คนที่ ๑

กระผมพระมหากองอาจ จังหวัดสมุทรปราการ ได้ฟังวิทยุเสียงธรรมของหลวงตา ตั้งแต่เริ่มแรกจนปัจจุบัน ธรรมะแท้ๆ แบบหลวงตานั้นหาฟังที่อื่นได้ยากมากครับ ในยุคปัจจุบันนี้ นับได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อจิตใจของชาวพุทธมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักปฏิบัติธรรมทั้งหลาย ถ้าได้ฟังแล้วปฏิบัติตามทำให้จิตใจสงบลงอย่างรวดเร็ว ธรรมะแบบสดๆ ร้อนๆ ออกมาจากใจที่บริสุทธิ์ของหลวงตานั้น ฟังเมื่อใดถึงใจและกิเลสสะดุ้งเหือกๆ ทุกที และเกิดศรัทธาทุกครั้ง ถ้าเป็นพระก็ไม่อยากสึกครับ เพราะมองเห็นโทษภัยของวัฏสงสาร ตามกระแสแห่งรัศมีธรรมเทศนาขององค์หลวงตาครับ

ธรรมะแบบองค์หลวงตาถูกจริตผมมากครับ ทำให้ใจเจริญขึ้นมากและมองเห็นเป้าหมายของธรรมะปฏิบัติมากขึ้น กระผมยังได้แนะนำคนอื่นฟังด้วย ทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าสุดยอดแห่งรัศมีธรรมจริง ๆ ครับ ในขณะที่ฟังธรรมขององค์หลวงตาก็เลสหลบน้ำกันเป็นแถว ถ้าวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนยังก้องกังวานอยู่ในโลกตราบใด พระพุทธศาสนาก็จะมั่นคงสถาพรตราบนั่น ขอเทิดทูนเสียงธรรมเพื่อประชาชนให้อยู่เคียงข้างชาวไทยและชาวโลกตลอดไป

ขอกราบเรียนถามองค์หลวงตาดังนี้ครับ

ข้อ 1 การใช้สติกำหนดรู้ความเคลื่อนไหวอิริยาบถทางกาย และการกำหนดรู้การเคลื่อนไหวของใจ แล้วละวางอารมณ์ที่เกิดกับใจ พยายามไม่ยินดียินร้ายกับอารมณ์และพยายามทำให้กำหนดรู้ทันอารมณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งไม่ทิ้งคำบริกรรม คำบริกรรมที่กระผมใช้คือ พองหนอๆ ยุบหนอๆ โดยที่ไม่ได้ใช้ปัญญาพิจารณาตัจปัญจกรรมฐานเห็นเป็นเพียงแค่ธาตุทั้งสิ้น การปฏิบัติแบบนี้ถูกต้องตามแนวทางพันธุชใหม่ครับ

หลวงตา ถูกต้อง ทำให้พันธุชได้ถ้าสืบต่อกันด้วยความเพียร โดยมีสติกำกับสติเป็นสำคัญมากในการประกอบความเพียร เรื่องสติเป็นพื้นฐานตลอดจนถึงขั้นมหาสติมหาปัญญา สติปล่อยไม่ได้เลย ตั้งแต่เริ่มแรกสติติดไปเลยๆ ผู้ใดมีสติดี สติติดแนบอยู่มากเท่าไรยิ่งได้ผลดีขึ้น ฐานของจิตจะเป็นความสงบเยือกเย็น สติเป็นสำคัญมากที่สุด ปัญญาจะค่อยเกิด สตินี้เป็นพื้นฐานทำให้สงบก่อน เมื่อใจสงบใจไม่ไหว

โหยอารมณ์ เรียกว่าใจสงบ ใจหิวโหยอารมณ์คืออยากคิดอยากพูดอยากรู้อยากเห็น เรียกว่าใจหิวอารมณ์ ทีนี้เมื่อจิตสงบแล้วจะไม่หิวอารมณ์เหล่านี้ แล้วก็พาพิจารณาทางด้านปัญญา ปัญญาที่ทำหน้าที่ได้โดยถูกต้อง ไม่กลายเป็นสัญญาอารมณ์อะไรเลย ที่ว่าตะกี้ว่าถูกต้องไหม ถูกต้อง สำคัญให้มีสติ ใครจะใช้อารมณ์ใดเป็นบทบาทนาถก็ตาม สติต้องติด ๆ เลย สติเป็นสำคัญมาก

ผู้กำกับ ข้อ 2 ครับ กระผมได้นั่งภาวนาและฟังวิทยุเสียงธรรมของหลวงตาไปด้วย ไม่นานเท่าไรจิตก็ไม่รับรู้ค่าบริการอีก รู้แต่ว่าใจนิ่งอยู่ตรงกลางอก แต่มีเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นคืออาการวูบวาบ ๆ ในใจ จะเกิดเป็นระยะ ๆ ไปครับ ตอนแรกนึกว่าวังงนอนเกิดสัปหงก แต่พอตั้งสติกำหนดดูร่างกายยังนิ่งอยู่เหมือนเดิมมิได้เอนเอียง ความสงบเกิดเมื่อไรมักจะเป็นเมื่อนั้น อยากถามว่าเกิดเพราะอะไรควรแก้ไขยังไงครับ อาการวูบ ๆ จึงจะหาย (จาก พระมหาทองอาจ จ.สมุทรปราการ ขอฝากตัวเป็นลูกศิษย์องค์หลวงตาด้วยครับ)

หลวงตา ไม่ต้องแก้ ปล่อยตามเรื่อง แต่หน้าที่การภาวนาอย่างไรให้ทำไปตามนั้น เรื่องวูบวาบมันเกิดขึ้นชั่วระยะเวลาแล้วมันก็หายของมันไป ไม่ใช่เป็นอารมณ์ ถ้าหากว่าไปกังวลกับมัน เสีย จึงไม่ให้ไปกังวลกับมัน หน้าที่ของเราที่ภาวนาอย่างไรให้ทำตามหน้าที่ของตนไป อันนั้นมันจะวูบวาบ ๆ มันก็จะค่อยผ่านไป เท่านั้นละ

ผู้กำกับ คนที่ ๒ ครับ ลมหายใจเบามากจนรู้สึกว่ายหายไป แล้วนั่งไปเรื่อย ๆ จนร่างกายทุกส่วนหายไปหมดเลย เหลือแต่ใจตรงหน้าอกเพียงจุดเดียว ก็อยู่อย่างนั้นตลอด พอออกจากสมาธิแล้วมีความรู้สึกวุ่นวายหน้าอกพองโต อึดอึดใจ หลานอยากกราบเรียนถามว่าต่อไปควรทำอย่างไรต่อครับ

หลวงตา ทำอย่างนี้ถูกต้องแล้ว ให้ทำอย่างนั้นแหละ ต่อไปก็ให้ทำอย่างนี้ต่อไป ถูกต้องแล้ว

ผู้กำกับ เขาบอกต่อไปอีกว่า ได้ฟังวิทยุรายการที่หลวงตาเทศน์ก็สนใจมาก โดยเฉพาะจิตตภาวนา ฟังแล้วนึกขึ้นตอนตามได้เลยครับ แต่ไม่ได้ฟังตลอด จึงรบกวนถามเท่านี้ครับ (จาก โกสินทร์)

ผู้กำกับ คนที่ ๓ ครับ เขารายงานการออกอากาศวิทยุที่เชียงใหม่

กราบขอรายงานผลการออกอากาศสถานีวิทยุเชียงใหม่ โดยเริ่มออกวันที่ 11 สิงหาคมเป็นต้นมา จากอ.เวียงชัย อยู่ในช่วงรอสัญญาณจันดาวเทียมเจ้าคะ รับสัญญาณได้ที่อำเภอเมือง, อำเภอเวียงชัย อำเภอแม่จันบางส่วน

ผลที่ตอบรับมา มีพระนักปฏิบัติได้รับฟังแล้วตั้งใจ แล้วมาขอซีดีทัศนทัศน์เทคนิคลวงตาเพื่อเปิดฟังเอง และนำไปเปิดให้ญาติโยมที่มาปฏิบัติธรรมที่วัดรับฟังด้วย ส่วนชาวเชียงใหม่รับฟังติดอกติดใจคือประวัติองค์หลวงปู่มั่น และประวัติหลวงตา ยิ่งมาได้รับฟังเทศนาของหลวงตาแล้วก็พร้อมใจกันกล่าวว่า "ม่วนขนาด" ฟังแล้วเย็นอกเย็นใจเจ้าค่ะ

หลวงตา เฮฮู้ก้า ๆ ม่วนขนาดเฮฮู้ก้า มีเท่านั้นนะ

ธรรมที่เราเทศน์ทุกประเภท เราถอดออกจากหัวใจนี้เลย หัวใจนี้ออกจากเวทีนี้ได้แก้ดวงใจ ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันพัดบนเวที ใครแพ้ใครชนะก็รู้กันที่นั่น กิเลสพังลงไป ๆ จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นไม่มีเหลือ มีแต่ธรรมทั้งแท่ง ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน เมื่อใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว การเทศนาว่าการพูดให้เต็มศัพท์เต็มแสงตามความรู้สึกที่แนใจตัวเองมาตลอดนั้นว่าไม่ผิดไม่พลาด การสอนธรรมทุกชั้นภูมิ เราแนใจทุกภูมิ ถอดออกจากหัวใจที่แนมาแล้วจากการปฏิบัติ เพราะฉะนั้นท่านผู้ใดที่จะฟังให้ฟัง ธรรมพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ เรียกว่า อกาลิโก ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา ทำลงไปเถอะ ถ้าเป็นทางความชั่วก็ อกาลิโก เหมือนกัน ทำชั่วเมื่อไรเป็นชั่ว ทำดีเมื่อไรเป็นดี เรียกว่าทำบาปเป็นบาป ทำบุญเป็นบุญได้ทุกเวล่ำเวลา ท่านจึงเรียกว่า อกาลิโก ไม่เลือกกาลสถานที่

การสอนโลกนี้เราสอนด้วยความแนใจ พูดให้ชัดเจน เปิดออกทีเดียว ธรรมะนี้ไม่เคยหลอกหลวงผู้ใด เราปฏิบัติมาไม่เคยหลอกหลวงเรา จนเป็นที่แนใจ เมื่อแนใจหายสงสัยทุกอย่างแล้ว ธรรมนี้เปิดออกได้ทุกชั้นทุกภูมิของธรรม ดังที่ว่าใครต่อใครมาว่า อวดอุตริมนุสสรธรรม เขามาหาว่าก็ช่างเขาซิ ปากนั้นมันปากอมขี้ เข้าใจไหม ปากที่เทศน์นี้ปากอมธรรม มันต่างกัน ให้ผู้ฟังฟังด้วยดีทุกคน เราเทศน์เรียกว่าไม่ติด ไม่อัดไม่อันสามแดนโลกธาตุครอบไปหมด โลงไปหมดเลย พูดให้ชัดเจนเสียวันนี้ การมาสอนพี่น้องทั้งหลายจึงไม่มีคำว่าสะทกสะท้านกลัวว่าจะผิดไปไม่มี ไม่ว่าจะธรรมชั้นใด ๆ เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยความประจักษ์ใจของเราเต็มสัดเต็มส่วนมาเรียบร้อยแล้ว

เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลายจะตื่นเนื้อตื่นตัวในอรรถในธรรมให้พากันตื่นนะ อย่าฟังเสียงปากอมขี้ หมามันอมขี้เห่าว้อกแว๊ก ๆ อยู่ตามนั้น อย่าไปสนใจกับมัน อย่างที่เขาว่าเมื่อวานนี้เหรอ อะไรที่ว่าเราขาดจากพระ (ครับ ขาดจากพระเนื่องจากไปวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลให้เสียหายครับ) นั่นแล้ว คนที่จุมุกโตนั้นแหละพูด วันนี้เอาเพียงจุมุกโตพูด ว่าหลวงตาขาดจากพระเพราะไปวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล รัฐบาลมันมาจาก

โลกไหน มันมีแต่คลังกิเลส มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มอยู่ในวงรัฐบาล จะไม่ให้วิพากษ์วิจารณ์ได้ยังไง ต้องวิพากษ์วิจารณ์ ธรรมวิพากษ์วิจารณ์อันใดวิพากษ์วิจารณ์ โดยอรรถโดยธรรม ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นอกจากผู้ที่มาโจมตีมันมีส่วนได้ส่วนเสียของมันอยู่นั้น มันมาโจมตีเรานั้น มันหวังจะประจบประแจงเลียแข้งเลียขาเขา มาตีหลวงตามหาบัวลงแล้ว กองมูตรกองคุณมันจะโตขึ้น ใครใส่เข้าไปหากองมูตรกองคุณจับทางดึงออก ท้องมันไม่อิ่มสักที ไม่ยอมออก ทางขาดท้องมันไม่ป่องสักที อยู่ในกองมูตรกองคุณนั่นแหละ

นี่มันกำลังประจบประแจง จะเข้าหากองมูตรกองคุณเวลานี้ อยากเป็นนั่นอยากเป็นนี่ ดูจะเป็นวุฒิสภาหรืออะไร แอบเข้าไปหาพวกนั้น เมื่อพวกนี้เห็นมีผู้ยินดีด้วยก็ตบรางวัลให้ ตบรางวัลก็คือมูตรคือคุณนั่นแหละ เข้าใจไหมล่ะ ทางนี้ก็ฟัดมูตรฟัดคุณอยู่นั้นนะ ถ้ามีผู้พูดขึ้นบ้างตำหนิตรงไหนๆ เรียกว่ามันหวงชี่ มันไม่ยอมออกไปแต่จะต้องมัน เอาย่อๆ อย่างนี้ละ ว่าไม่ให้วิจารณ์ ไม่ทราบว่าเป็นวิจารณ์หรือไม่วิจารณ์อะไร มันกองมูตรกองคุณทั้งนี้เวลานี้ วงราชการเราเลอะเทอะมากเราพูดให้ชัดเจน เอาธรรมจับตูกันไม่ได้เลย มันสกปรกขนาดนั้นละ ผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งใหญ่เรื่องความสกปรกโสภณใหญ่เต็มตัวๆ ที่นี้จะเอาความใหญ่ด้วยความสกปรกโสภณนี้ไปปกครองบ้านเมือง จะปกครองได้ยังไง ก็เข้าไปปกครองใครจะยอมรับ ที่นี้เมื่อเห็นเป็นอย่างนั้นก็สอนไปตามความสัตย์ความจริง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ดังที่เราว่ามานี้

เขาไม่ให้วิจารณ์เขา เขาจะสนุกพึดกับส้วมกับถ่านให้เต็มเหนียว ทางขาดขาดไป ท้องไม่อิ่มไม่ออก เป็นอย่างนั้นละ นี่ละธรรมฟาดตรงไปตรงมา ไม่เคยสะทกสะท้านกับใคร สามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยมี ว่าใครที่จะมาทำกรรมประเภทนี้ให้ไหวไม่มี เพราะฉะนั้นจึงพูดไปโดยอรรถโดยธรรม ใครจะว่าอะไรไม่สนใจ สนใจแต่เหตุแต่ผล อรรถธรรมที่จะเป็นประโยชน์แก่โลกเท่านั้นเอง เรื่องก็มีเท่านั้น แล้วมีอะไรต่ออีกล่ะ (หลวงตาเอาธรรมะมาสอน เขาอยู่นอกโลกฟังไม่รู้เรื่อง) มันอยู่นอกโลกก็อยู่ในส้วมในถ่านนี่นะ ถึงอยู่นอกโลกก็อยู่ในส้วมในถ่าน มันจะนอกโลกไปไหน ส้วมถ่านมันก็อยู่ในโลกเข้าใจไหม มันอยู่นอกโลกแต่มันก็อยู่ในส้วมในถ่านนั่นซิจะว่าไง จับทางดึงออก ทางขาดมันยังไม่ยอมออกจากส้วมจากถ่าน พวกนี้ชอบสกปรกมากทีเดียว ดูไม่ได้ว่างั้นเลย

สายตาของธรรมดูนี้ดูไม่ได้ นานๆ ก็แย็บออกทีหนึ่ง ที่นี้ไอ้พวกส้วมพวกถ่าน มันก็รุ่มละชิ รุ่มธรรม รุ่มเท่าไรก็รุ่มเถอะรุ่มธรรม ทำยังไงก็ไม่ถูก พูดคำสัตย์คำจริงไป

อย่างนี้ละ ถ้าศาสนาไม่มีนี่โลกเป็นสัตว์ไปหมดเลยนะ นี่ยังพอมมีคนที่อยู่บ้าง คนดีถ้ากล้าได้กล้าเสียโลกนี้ก็เจริญ ตายก็ตาย เป็นก็เป็น อันใดเป็นความดีงามจะทำสิ่งนั้นจะพูดสิ่งนั้น จะไม่ให้พูดสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายคือให้สิ่งสมความไม่ดีไม่มี มีตั้งแต่ให้ปิดออกๆ เรื่องธรรมท่านเป็นอย่างนั้น

เมื่อปฏิบัติเต็มส่วนแล้วเราพูดให้มันชัดเจน ให้โลกทั้งเมืองไทยเราได้ยินเสียจะได้ยินถึงโลกนอกก็ตาม จิตเรานี้มันครอบโลกธาตุ มันจำไปหมดแล้ว มองดูอะไรๆ นี่มันเห็นไปหมดจะว่าไง ถึงเวลาพูดก็พูดบ้าง ถ้าไม่พูดก็เหมือนไม่รู้ไม่รู้ หูหนวกตาบอดไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นใครจะมาวิพากษ์วิจารณ์หลวงตา ให้ยกโคตรมาวิพากษ์ก็วิพากษ์เถอะ มันจมไปหมดทั้งโคตรแหละ วิพากษ์วิจารณ์กับปากอมซี่ หลวงตาเป็นธรรม สอนโลกด้วยความเป็นธรรมทุกอย่าง เรียกว่าปากอมธรรม ปากอมซี่กับปากอมธรรมมันต่างกัน ปากอมซี่พ่นออกมามีแต่เรื่องความสกปรกออกมาทั้งนั้น ปากอมธรรมชะล้างสิ่งสกปรกนั้นลงไป พากันเข้าใจนะ

เราสอนโลกสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ในชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา บอกว่าจากนี้แล้วเราจะไม่กลับมาเกิดอีก แน่อยู่ในหัวใจ พระพุทธเจ้าแน่ในหัวใจ พระพุทธเจ้าท่านสอนเบญจวัคคีย์ทั้งห้า ประกาศให้เบญจวัคคีย์ทั้งห้าทราบว่ามันสิ้นแล้วเดี๋ยวนี้เราแปลเลย มันสิ้นไปสักเดี๋ยวก็ระลึกได้ ญาณญจ ปน เม ทสฺสนํ อุตฺปาติ ญาณความรู้ความเห็นอันประเสริฐเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราตถาคต นี่พระพุทธเจ้าแสดงแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้า อุกุปฺปา เม วิมุตฺติ ความหลุดพ้นของเราไม่มีการกำเริบเลิบบานเป็นอย่างอื่นไปได้แล้ว พ้นจากสมมุติคืออกฏ อนิจฺจํ ทุกฺขํ อนตฺตา ไปโดยสิ้นเชิง เรียกว่าไม่มีการกำเริบอีกแล้ว อยมฺนฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา คือจะตายแต่เพียงชาตินี้ นอกนั้นไม่กลับมาตายอีกแล้ว นตฺถิทานิ ปุณฺพุกฺวํ ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว แสดงให้แก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้าฟัง

พระอัญญาโกณฑัญญะก็ได้จักษุดวงตาเห็นธรรม สำเร็จพระโสดา โสดานี้คือว่ากระแสแห่งพระนิพพาน คือความจริงเพื่อความหลุดพ้นได้ถึงแล้ว เข้าถึงใจแล้ว จึงเปล่งอุทานขึ้นว่า ยงฺกิญฺจิ สมุทฺยธมฺมํ สพฺพนฺตํ นิโรธธมฺมํ อะโรกัฏฺตามิโนโลกิณีเกิดแล้วดับทั้งนั้น ที่ไม่ดับคืออะไร คือกระแสแห่งธรรมได้แก่พระนิพพานพาดพิงอยู่ในใจนี้ อันนี้เป็นเครื่องยืนยันไว้ นอกนั้นเกิดแล้วดับทั้งนั้น อันนี้ไม่ดับความหมายว่าฉันพระพุทธเจ้าก็ทรงเปล่งอุทานรับว่า อญฺญาสิ วต โภ โภณฺทญฺโญ อญฺญาสิ วต โภ

โกณฑลญ โภ พระอัญญาโกณฑลญญะผู้เจริญได้รู้แล้วหนอ ๆ เรียกว่าเป็นสักขีพยานของ พระพุทธเจ้าแล้ว

นี่เป็นคนแรกที่พระองค์แสดงธรรม จากนั้นก็กระจายออกไปจนกระทั่งทั่วโลก ดินแดน สามโลกธาตุอยู่ในข่ายแห่งธรรมพระพุทธเจ้าที่โปรดปรานถึงทั้งนั้น นี่ละธรรม พระพุทธเจ้า ที่นี้กล่าวมาอย่างนั้นแล้วก็ ญาณนุจ ปน เม ทสฺสนํ อุกฺปาทิ อุกฺกุปฺปา เม วิมุตติ อยมนฺตฺติมา ชาติ นตฺถิทานิ ปฺนพฺภโว.ที่พระพุทธเจ้าทรงเปล่งอุทานออกมานั้น นั้นใด เราเป็นสักขีพยานได้เต็มสัดเต็มส่วนนี้แล้ว โดยไม่ต้องมีเบญจวัคคีย์มาฟังละ เบญจวัคคีย์ก็มีอยู่ที่นี่ เบญจวัคคีย์มี ๕ คน เรียกว่าพวก ๕ เบญจ ๕ วัคคีย์ แปลว่าพรรค ว่าพวก มีพรรค ๕ พวก ๕ มีหมู่เพื่อน ๕ คนได้ฟัง เราเต็มหัวใจแล้วธรรมที่กล่าวมา เหล่านี้ ธรรมเป็นอันเดียวกัน จิตใจเป็นนักรู้รับได้ด้วยกัน ตั้งแต่พระพุทธเจ้าสาวก ตลอดสัตว์ทั้งหลายรับได้ด้วยกัน เมื่อปฏิบัติถึงขั้นนี้แล้วได้ด้วยกัน

เพราะใจเป็นนักรู้ ใจไม่มีเพศว่าเพศหญิงเพศชาย เป็นธรรมชาติที่รู้ สามารถรับ บำปรับบุญรับมรรคผลนิพพานได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นธรรมที่พระองค์กล่าวไว้ แล้ว เต็มในหัวใจนี้ตามเสด็จพระพุทธเจ้า เราจึงแสดงธรรมด้วยความแน่ใจทุกอย่าง เราไม่มีอะไรสงสัยในหัวใจของเรานี้ ว่าเราจะมาข้องแวกกับอะไร เพราะฉะนั้นจึงพูดได้ ว่า อยมนฺตฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปฺนพฺภโว ต่อจากนี้ไป แล้วเราจะไม่กลับมาเกิดอีก ก็ประจักษ์อยู่ในใจนี้แล้วจะให้ว่าอะไร แน่นอนขนาดนั้น ธรรมพระพุทธเจ้า เป็น สนฺทฺธิญฺญโก ผู้ปฏิบัตินั้นจะพึงรู้เองเห็นเองในผลงานของตนถึง ชั้นใดภูมิใด ถึงขั้นวิมุตติหลุดพ้นท่านก็ทราบชัดเจน เป็น สนฺทฺธิญฺญโก

นี่เราสอนโลกเราสอนด้วยความไม่สงสัยทุกอย่าง มีเต็มหัวใจแล้ว นอกจากผู้ฟัง จะได้รับไปมากน้อยเพียงไร ก็ตามกำลังศรัทธาความสามารถเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น ขอให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ให้ถึงใจนะว่า พระพุทธศาสนานี้คือตลาดแห่งมรรคผล นิพพาน สด ๆ ร้อน ๆ ตลอดมาและจะตลอดไป ถ้าเมื่อมีผู้ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า อยู่ จะเป็นผู้ตัดดวงเอามรรคผลนิพพานเข้าสู่หัวใจอย่างเต็มภูมิ แล้วผ่านไปเลย สุดท้ายไม่ต้องมาเกิดอีกแล้ว นี่ธรรมพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ ต่อไปก็เหมือนกัน ขอให้ พากันตั้งอกตั้งใจ

อย่าฟังเสียงปากอมขี้ มันเห่าวอก ๆ แวก ๆ ทางโน้นทางนี้ ถ้าใครจะทำดีมัน ต่ำหนิติเตียน แต่ใครจะทำชั่วเสริมตัวขึ้นไป ผู้ที่ยังเข้าไม่ได้ก็ประจบประแจงเลียแข้ง เลียขาเขา เพื่อจะเข้าถานขึ้นนั้นละเข้าใจไหม เสริมเข้าไปหาถานขี้ กินแล้วไม่ยอมออก

พวกนี้พวกทิวโหยตลอดเวลา ธรรมพระพุทเจ้าไม่ทิว พอทุกอย่างแล้ว จึงสอนได้เต็ม เม็ดเต็มหน่วย เหล่านี้เรียกว่าเรายนแล้ว เราหายสงสัยทุกอย่างแล้วในโลกอันนี้ เราไม่มีอะไรที่จะสงสัยที่จะให้กลับมาข้องมาแวะ มาเกิดมาตายอีกต่อไปเราไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง

เพราะฉะนั้นใครจะมาตำหนิติเตียนอะไร ก็เหมือนกับหมาเห่าฟ้า หมาเห่าฟ้า เป็นยังไง เห่าจนหมดน้ำลายมัน จนซี่แตกเยียวราด หมาตัวนั้นไม่มีซี่ติดท้องมันไปเลย มันเห่าทั้งซี่แตกเยียวราด มันก็เห่าเฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร หมาเห่าฟ้าเข้าใจไหม นี่กิเลสพวกสัวมพวกถนเห่าธรรมก็เหมือนกัน เห่าเห่าไรก็เห่าไปเถอะไม่เกิดประโยชน์อะไร ผู้ที่ท่านเกิดประโยชน์ท่านเต็มหัวใจท่านแล้ว ท่านจะไปหวังอะไรจากการโจมตีอย่างนั้น ชมเชยสรรเสริญอย่างนี้ท่านไม่มี ทั้งสองอย่างนี้เป็นส่วนเกินทั้งหมด ไม่ว่าความตำหนิติเตียน ไม่ว่าความสรรเสริญเยินยอ เป็นส่วนเกินทั้งนั้น ท่านพอแล้ว สิ่งทีพอเลิศเลอกว่านี้เป็นไหนๆ ท่านจึงไม่ติดไม่ข้องกับสิ่งใดเลย นี่ละธรรมพระพุทเจ้า ขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งใจปฏิบัติเอานะ

เวลานี้กิเลสมันหนามันแน่น ใครประพฤติกุณงามความดียังไง ต้องถูกโจมตีจากพวกหมาอมขี้มันละ มันเห่าไป ปากอมขี้ๆ เราอย่าไปสนใจกับพวกปากอมขี้ ให้สนใจกับผู้มีปากอมธรรม พระพุทเจ้าปากอมธรรม สาวกทั้งหลายปากอมธรรม ครูบาอาจารย์ผู้ที่ท่านบริสุทธ์พุทโธ เช่นเดียวกับพระพุทเจ้าแล้วท่านก็คือปากอมธรรม ให้ฟังเสียงปากอมธรรม อย่าฟังเสียงปากอมขี้ มันจะเถอะเทอะหมดทั้งเนื้อทั้งตัว หูได้ยิน บับเข้าสู่ใจ อะไรๆ เข้าสู่ใจ ใจก็เป็นขี้เป็นมูลเป็นคูในใจ ถ้านำมาเป็นอารมณ์ ถ้าเป็นปากอมธรรม ธรรมแล้วชะล้างจิตใจให้สะอาดไปเรื่อยๆ

อย่าพากันตื่นตื่นกับโลกที่มันสกปรกโสมมมาตั้งแต่กาลไหนๆ เป็นแต่เพียงว่ามีน้อยมีมาก เวลานี้กำลังมีมากในเมืองไทยของเรา เรื่องสกปรกนี้มีมากเต็มทีเลย เรื่องความดีงามนี้ไม่มีใครเหลียวแล ใครประกอบความดีงามทั้งหลายถูกโจมตี ถูกฟัดถูกเหวี่ยงทุกแบบทุกฉบับจากปากอมขี้ โจมตีแบบนั้นโจมตีแบบนี้ แล้วก็บังคับแบบนั้น บังคับแบบนี้ ไปด้วยอำนาจแห่งปากอมขี้ กิริยาอมขี้ อำนาจอมขี้มันละ อำนาจบาตรหลวง บ้ายศกียศอมขี้ทั้งนั้น มีแต่ความสกปรก แสดงออกทำไหนดมีแต่ความเบียดเบียนทำลายผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน ที่จะให้คนอื่นได้รับความสงบรมเย็น เพราะปากของตนซึ่งเขายกยอให้ว่าเป็นผู้มีอำนาจ เป็นผู้ปกครองบ้านเมือง มันเอาตั้งแต่มูลแต่

คุณไปปกครองเวลานี้นะ มันไม่ได้เอาของดิบของดีไปปกครอง ถ้าธรรมเข้ามาแทรก ไม่ได้ถูกโจมตีทันที

ธรรมนี้เป็นเครื่องชะล้างให้คนชั่วเป็นคนดีขึ้นมา ใ้พวกความชั่วเต็มตัวด้วย แล้วมันก็เพิ่มหาความชั่วเข้าอีก โดยไปหาระบายจ่ายแจกไปทุกแห่งทุกหน ด้วยการโฆษณาโจมตีผู้ดีทั้งหลาย จนกระทั่งผู้ดีธรรมดาจะอ่อนใจ แต่สำหรับเราเราไม่เคยมีใครจะโจมตีโจมตีมา ให้ยกหมดทั้งโคตรมาโจมตีเราก็มา โคตรมันก็ตายเหมือนกันกับมัน โคตรเราตายไปแล้วก็มียังเหลืออยู่ก็มี เราเป็นโคตรของเราอยู่อย่างนี้เราไม่มีอะไรขอให้ปฏิบัติตัวให้ดี ดีกับชั่วอยู่กับตัวของเรา ไม่ขึ้นอยู่กับใครจะมาโฆษณายกย่องสรรเสริญหรือติฉินนินทา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ ขึ้นอยู่กับตัวของเรา ถ้าทำชั่วลงไป แล้วนั้นละ จะชมเชยว่าดีขนาดไหนมันก็คือชั่ว ถ้าเราทำดีลงไปเขาจะตำหนิอะไร มันก็คือดีอยู่นั้นในตัวของเรา ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ

เราก็อุตสาหะพยายามแนะนำสั่งสอนโลก ด้วยความไม่สงสัย ทุกอย่างในธรรมทั้งหลายที่เราแสดงออกนี้ เราขายสงสัยทุกอย่างแล้ว ไม่ว่าจะธรรมะขั้นใด ๆ เช่นอย่าง ออกทางวิทย์ ออกทางไหนก็ตาม เป็นธรรมที่ถอดออกจากหัวใจที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ แล้วทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงไม่สะทกสะท้านในการแสดงธรรมว่าจะผิดไป ที่จะมาทบทวนตัวเองอย่างนี้เราก็ไม่เคยทบทวน ว่าเทศน์ตรงนั้นหนักไปเบาไป เทศน์ตรงนั้นผิดไปพลาดไปไม่มี หนักก็หนัก เบาก็เบา เหมือนเขาถากไม้ ไม้ที่มันคงอควรหนักมือเขาก็ต้องหนักมือ ถากหนัก ๆ ถ้าไม้ที่เรียบ ๆ ไปแล้วเขาก็ถากเรียบ ๆ อันนี้คนก็มีคงอมีเรียบ ๆ มันต่างกัน เรียบ ๆ ก็เทศน์เรียบ ๆ ควรจะลงหนักมือก็คือไม้ที่มันคงอก็ต้องเอาอย่างหนัก ๆ เพื่อเป็นต้นเป็นเสามาทำประโยชน์ด้วยกันนั้นแหละ ให้ท่านทั้งหลายไปพิจารณา

ถ้าจิตมันคงอมันติดมันตันไม่ยอมทำความดีนี้ให้ฟาดมันลงแรง ๆ ถ้ามันเรียบ ๆ จิตใจมีความเคารพเลื่อมใสถือบุญถือกรรมเป็นชีวิตจิตใจแล้ว เอา ไปเรียบ ๆ ไปเลยไม่เป็นไร ถ้ามันมาขัดมาข้องตรงไหน ก็ดกันตัวเราที่จะให้ไปทำความดีงามทั้งหลายให้ฟาดมันลงหนัก ๆ เอาให้มันหงายหงายไปเลย เข้าใจหรือ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นละพอ

วันนี้ก็เทศน์พอสมควรอยู่นะ สมงานนี้เป็นงาน (เพ็ญเดือนสิบครับ) งานเดือนสิบเพ็ญ ใครมาทำบุญให้ทานนี้ให้อุทิศส่วนกุศลถึงญาติมิตร ปู่ย่า ตายาย ของเราที่ล่วงลับไปแล้ว หวังพึงเราผู้ยังมีชีวิตอยู่ ทำบุญส่วนกุศลมากน้อยให้อุทิศส่วนกุศลไปถึง

ญาติมิตรทั้งหลายของเรา มีบิดา มารดาเป็นต้น ตลอดท่านผู้มีคุณ ถึงสัตว์ทั้งหลายด้วยนะ อย่ามาทำเฉยๆ โภยเอาแต่ตัวเอง คนอื่นท้องแห้ง ใจจะตาย ใจจะขาดอยู่แล้ว เพราะหวังพึ่งผู้อื่น แต่เขาไม่ได้ยื่นให้ ให้ยื่นให้นะ ทำบุญกุศลแล้วอุทิศส่วนกุศลให้ถึงญาติถึงวงศ์ของตน เอาละแค่นี้พอ

พูดถึงเรื่องปัจจัยอย่างนี้ละ เราไปเที่ยวกรรมฐาน คือเราไปองค์เดียว มันมีเป็นแห่งๆ เวลาผ่านไปในหมู่บ้านเขา ชาวบ้านเขาทำบุญที่วัด เขานิมนต์เราไปเทศน์ ชัดไม่ได้นะ อย่างนั้นแหละ ก็จำเป็นต้องเทศน์เป็นระยะๆ เวลาออกกรรมฐาน ความจำเป็นหากมี ที่นี้เวลาเทศน์จบลงแล้ว ของที่เขาถวายทานทั้งหมด ยกให้วัดทั้งหมดเลย ไปแต่ตัวคนเดียว นี่เป็นปรกติ ไม่เอาอะไรเลยไม่สนใจ นอกจากธรรมอย่างเดียวเท่านั้น ตอนที่กำลังออกปฏิบัตินั้น ธรรมะทางปฏิบัติยังไม่เกิด ก็ต้องเอาธรรมะปริยัติที่เรียนมาช่วยเทศน์ มีแต่ปริยัติชัดกันเลย เพราะภาคปฏิบัติธรรมยังไม่เกิด มีแต่ภาคปริยัติ เทศน์เรื่อยไปอย่างนั้น เป็นมหาแล้วก็ออกปฏิบัติแล้วมันจะไปจนตรอกจนมุมที่ไหน ไม่มีธรรมภาคปฏิบัติ ธรรมปริยัติก็งัดออกมาซิ เทศน์เรื่อย

หลวงปู่ลีวัดถ้ำผาแดง พร้อมคณะศรัทธาทั้งหลายกราบถวายทองคำ ๒ กิโล ๑๘ บาท ๕๐ สตางค์ เงินสด ๑๕๐,๐๐๐ บาท เช็ค ๒๑๘,๑๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๕๘,๑๐๐ บาท เงินเกาหลี ๕๖,๙๘๐ วอน เอ้า สาธุพร้อมกัน (สาธุ)

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz